

Čís. 1621.

Výlučná příslušnost zemského civilního soudu v Praze podle zákona ze dne 2. listopadu 1918, čís. 4 sb. z. a n., pro žalobu na stát o vrácení věci doličné.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1922, R II 146/22.)

Žalobce domáhal se vydání hnacího řemene, jež dle tvrzení žaloby žalovaný vojenský erár přijal v trestní věci proti pěšáku Rudolfu Š-ovi do schování jako věc doličnou, anebo náhrady ceny téhož předmětu částkou 3000 Kč. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** (okresní soud v Brně) přerušil řízení dle § 2 zákona ze dne 23. července 1919, čís. 440 sb. z. a n. **R e k u r s n í s o u d** zrušil napadené usnesení i řízení mu předcházejší jako zmatečné a odmítl žalobu. **D ů v o d y:** Žalobou uplatňují se nároky proti čsl. eráru. Dle § 1 zákona ze dne 2. listopadu 1918, čís. 4 sb. z. a n. příslušným je pro žaloby takové, ať nárok žalobou vymáhaný zakládá se na právu veřejném nebo soukromém, v první stolici zemský soud v Praze. Příslušnost tohoto soudu je výlučná (§ 104 j. n.). Bylo proto napadené usnesení pro zmatečnost § 477 čís. 3 c. ř. s. podle § 478 odstavec první c. ř. s. z moci úřední zrušiti i s řízením předcházejícím a žalobu odmítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rozhodno je tvrzení žalobce, že žalovaný erár převzal řemen, jehož vydání nebo náhrady žalobce se domáhá, jako věc doličnou pro trestní řízení. Žalovaná strana, převzavši řemen ten od městské policie, byla tím činná jako vrchnost, u výkonu trestní pravomoci státním občanům nadřízená, šlo tu tedy o výkon výsostního práva státu za tím účelem, by provedeno bylo účelně trestní řízení pro krádež řemene toho zavedené. Žalobní nárok odvozený z této činnosti státu je nárokem veřejnoprávním, o němž náleží rozhodovati v první stolici výlučně zemskému soudu civilnímu v Praze dle § 1 zákona ze dne 2. listopadu 1918, čís. 4 sb. z. a n., ježto není tu podmínek vyloučených v § 2 odstavec šestý zákona čís. 3 sb. z. a n. z r. 1918. Bylo proto potvrditi usnesení v odpor vzaté, ač jedině z toho důvodu, že jde tu o nárok veřejnoprávní. Na nároky soukromoprávní zákon čís. 4 z roku 1918 se nevztahuje (sr. rozh. Nejv. soudu čís. 172 úř. sb.).

Čís. 1622.

Za účinnosti § 579, nový doslov, obč. zák. se vyžaduje ku platnosti poslední vůle, by zůstavitel sám před svědky ústně prohlásil, že spis obsahuje jeho poslední vůli.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1922, Rv II 364/21.)

Žalobkyně domáhala se neplatnosti závěti Hynka A-a, ježto prý zůstavitel neučinil poslední pořízení s plnou rozvahou a ve stavu úplně při-